

Sygn. akt X U 357/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2016r.

**Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu Wydział X Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marcin Szajner

Protokolant: Paulina Sarnowska

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2016 r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania S. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 21.04.2015r. **znak:** (...)

w sprawie S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 21 kwietnia 2015r. (znak: (...)) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy S. W. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 7 kwietnia 2015 roku do 12 kwietnia 2015 roku i nadal w przypadku orzeczenia dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca S. W. w ustawowym terminie wniósł **odwołanie** od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 21 kwietnia 2015 r., nr sprawy (...) odmawiającej mu prawa do zasiłku chorobowego za okres od 7 kwietnia 2015 r. do 12 kwietnia 2015 i nadal w przypadku orzeczenia dalszej nieprzerwanej niezdolności do pracy z przyczyn podanych w uzasadnieniu decyzji, domagając się zmiany decyzji i przyznania mu zasiłku chorobowego od 7 kwietnia 2015 r. do 22 kwietnia 2015 r.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że był niezdolny do pracy w okresie od 15 września 2014 r. do 30 września 2014 r. z powodu grypy, następnie od 1 października 2014 r. do 15 października 2014 r. oraz od 7 listopada 2014 r. do 30 stycznia 2015 r. z powodu urazu kręgosłupa, którego doznał w związku z kolizją drogową. Później, wskutek zachorowania na anginę ropną, przebywał na zwolnieniu lekarskim od 31 stycznia 2015 r. do dnia 15 marca 2015 r. Kolejne zwolnienie lekarskie od 16 marca 2015 r. do 31 marca 2015 r. nastąpiło z powodu wybicia lewego barku, którego doznał w wyniku upadku, zwolnienie lekarskie od 1 kwietnia 2015 r. do 12 kwietnia 2015 r. spowodowane było zapaleniem pęcherza, natomiast zwolnienie od 13 kwietnia 2015 r. do 26 kwietnia 2015 r. dotyczyło rwy kulszowej. Według wnioskodawcy do okresu nieprzerwanej niezdolności do pracy trwającego od 7 listopada 2014 r. do 26 kwietnia 2014 r. celem ustalenia okresu zasiłkowego należało doliczyć tylko okres niezdolności do pracy trwający od

1 października 2014 r. do 15 października 2014 r., ponieważ tylko w tym okresie jego niezdolność do pracy wynikała z tej samej przyczyny, co później od 7 listopada 2014 r. – urazu kręgosłupa.

W odpowiedzi na odwołanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o jego oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy podniósł, iż w myśl art. 8 i 9 ust. 1 i 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ustawy – nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy została spowodowana gruźlicą lub występuje w czasie ciąży – nie dłużej niż przez 270 dni. Do okresu, o którym mowa w art. 8, zwanego „okresem zasiłkowym”, wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2 ustawy. Do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni. Wnioskodawca był niezdolny do pracy w okresie od 9 lipca 2014 r. do 15 października 2014 r. oraz ponownie, po 22-dniowej przerwie, od 7 listopada 2014 r. do 26 kwietnia 2014 r. Określenie „nieprzerwana niezdolność do pracy” należy rozumieć jako jeden okres niezdolności do pracy, spowodowany tą samą chorobą lub różnymi chorobami, jeżeli nie występuje między nimi przerwa. Tym samym brak jest podstaw do otwarcia nowego okresu zasiłkowego od dnia 1 października 2014 r., jak sugeruje to w odwołaniu wnioskodawca. Jeżeli bowiem niezdolność do pracy jest nieprzerwana to wszystkie dni tej niezdolności wlicza się do całości do jednego okresu zasiłkowego, bez względu na to czy spowodowane zostały tą samą czy inną chorobą.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca S. W., z zawodu instruktor pływania, w okresie od 13 czerwca 2014 r. do 30 czerwca 2014 r. był niezdolny do pracy z powodu choroby o symbolu statystycznym I49. Następnie niezdolny był do pracy w okresie od 9 lipca 2014 r. do 23 lipca 2014 r. z powodu choroby o symbolu M47. Za ten okres otrzymywał wynagrodzenie chorobowe.

Dowód: akta zasiłkowe ZUS, zeznania wnioskodawcy, k. 32

Następnie wnioskodawca był niezdolny do pracy w okresie od 15 września 2014 r. do 30 września 2014 r. z powodu chorób o numerze statystycznym J02 i J00, następnie od 1 października 2014 r. do 15 października 2014 r. z powodu schorzenia o symbolu S 13. Następnie ponownie od dnia 7 listopada 2014 r. jego niezdolność do pracy spowodowana była schorzeniem o symbolu S 13, która to przyczyna niezdolności istniała do 30 stycznia 2015 r. Następnie od dnia 31 stycznia 2015 r. do 15 marca 2015 r. wnioskodawca był niezdolny do pracy z powodu choroby o symbolu J02 i J20, w okresie od 16 marca 2015 r. do 31 marca 2015 r. z powodu choroby o numerze statystycznym M53, w okresie od 1 kwietnia 2015 r. do 12 kwietnia 2015 r. z powodu choroby o symbolu N00, dalej w okresie od 13 kwietnia 2015 r. do 26 kwietnia 2015 r. na skutek choroby o numerze statystycznym M54. Za okresy niezdolności do pracy od 15 września 2014 r. do 15 października 2014 r. oraz od 7 listopada 2014 r. do 6 kwietnia 2015 r. organ rentowy wypłacał mu zasiłek chorobowy. Niezdolność do pracy z powodu schorzenia o symbolu S 13 wynikała z urazu kręgosłupa, jakiego doznał wnioskodawca na skutek wypadku samochodowego. W uzasadnieniu decyzji z dnia 21 kwietnia 2015 r. odmawiającej wnioskodawcy prawa do zasiłku chorobowego za okres od 7 kwietnia 2015 r. do 12 kwietnia 2015 r. i nadal organ rentowy wskazał, że z dniem 6 kwietnia 2015 r. wnioskodawca wyczerpał maksymalny okres zasiłkowy wynoszący 182 dni.

Dowód: akta zasiłkowe ZUS, dokumentacja medyczna wnioskodawcy, k. 16-20, pismo ZUS z 18 czerwca 2015 r., k. 27, zeznania wnioskodawcy, k. 32

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie w istocie był bezsporny, żadna ze stron postępowania nie kwestionowała faktu podlegania przez wnioskodawcę ubezpieczeniu społecznemu w razie choroby i macierzyństwa, nie negowane były również okresy niezdolności do pracy wnioskodawcy ani ich przyczyny. Sporne natomiast było to czy w okresie od 7 kwietnia 2015 r. do dnia 22 kwietnia 2015 r. wnioskodawcy należał się zasiłek chorobowy czy też okres zasiłkowy został wyczerpany w dniu 6 kwietnia 2015 r., a tym samym sporna była początkowa data okresu zasiłkowego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w świetle art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (t. j. Dz. U. z 2014 r., poz. 159), świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t. j. Dz. U. z 2015r., poz. 121).

Zgodnie z art. 8 i 9 ww. ustawy zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy nie dłużej jednak niż przez okres 182 dni a jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży- nie dłużej niż przez 270 dni. Okres ten, stosownie do treści art. 9 ust. 1 nazywany jest „okresem zasiłkowym”. Zgodnie z dyspozycją tego przepisu do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2, które jednak w niniejszej sprawie nie występują. Przepis art. 9 ust. 2 ustawy reguluje natomiast zasady ustalania okresu zasiłkowego w przypadku niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekracza 60 dni. Zgodnie z jego treścią do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności o pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Wnioskodawca był niezdolny do pracy w okresie od 15 września 2014 r. do 30 września 2014 r. z powodu chorób o numerze statystycznym JO2 i JOO, następnie od 1 października 2014 r. do 15 października 2014 r. z powodu schorzenia o symbolu S 13. Następnie ponownie od dnia 7 listopada 2014 r. jego niezdolność do pracy spowodowana była schorzeniem o symbolu S 13, która to przyczyna niezdolności istniała do 30 stycznia 2015 r. Następnie od dnia 31 stycznia 2015 r. do 15 marca 2015 r. wnioskodawca był niezdolny do pracy z powodu choroby o symbolu JO2 i J20, w okresie od 16 marca 2015 r. do 31 marca 2015 r. z powodu choroby o numerze statystycznym M53, w okresie od 1 kwietnia 2015 r. do 12 kwietnia 2015 r. z powodu choroby o symbolu NOO, dalej w okresie od 13 kwietnia 2015 r. do 26 kwietnia 2015 r. na skutek choroby o numerze statystycznym M54.

Nie budziło w niniejszej sprawie wątpliwości, że okres niezdolności do pracy wnioskodawcy w okresie od 7 listopada 2014 r. do 26 kwietnia 2015 r. stanowił okres nieprzerwanej niezdolności do pracy w rozumieniu art. 9 ust. 1 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Okres tej nieprzerwanej niezdolności do pracy wynosił 171 dni. Kwestią sporną natomiast było, czy celem ustalenia początku okresu zasiłkowego należało do powyższego okresu doliczyć jedynie okres niezdolności do pracy spowodowanej schorzeniem o symbolu S13, które było również przyczyną dalszej niezdolności do pracy wnioskodawcy od dnia 7 listopada 2014 r. czy też należało doliczyć cały okres nieprzerwanej niezdolności do pracy spowodowany różnymi chorobami, trwający od 15 września 2014 r. do 15 października 2014 r.

W ocenie tut. Sądu w składzie rozpoznającym odwołanie brak jest podstaw do odstąpienia od literalnej wykładni przepisu art. 9 ust. 2 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Przepis ten stanowi, że do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą w przypadkach w tym przepisie określonych. Zdaniem Sądu Rejonowego ustawodawca przesądził tym samym jednoznacznie, że doliczeniu podlega nie cały poprzedni okres nieprzerwanej niezdolności do pracy, której jedną z przyczyn była choroba, która po przerwie spowodowała powstanie dalszej niezdolności do pracy, a tylko i wyłącznie ten okres niezdolności do pracy, który spowodowany był tą chorobą. Gdyby zamiarem ustawodawcy było doliczenie całego okresu poprzedniej nieprzerwanej zdolności do pracy, w tym spowodowanej chorobami innymi niż ta, która wywołała dalszą niezdolność w późniejszym czasie, sformułowałby

treść przepisu art. 9 ust. 2 ustawy stosując to samo określenie, co w ust. 1, tj. nieprzerwanej niezdolności do pracy. Tymczasem użyte zostało określenie „niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą”. Mając zatem na uwadze racjonalność ustawodawcy nie sposób przypisać różnym sformułowaniom tej samej treści normatywnej. Ustawodawca świadomie użył tej ostatniej konstrukcji, która stanowi o niezdolności do pracy i jej przyczynie w znaczeniu medycznym (por. również uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2 września 2009 r., sygn. II UZP 7/09). Nadto zauważyć należy, że pojęcie „okresu zasiłkowego” oznacza w związku z treścią art. 8 ustawy okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2, trwający co do zasady nie dłużej niż 182 dni i to do tego okresu należy wliczyć na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy okresy poprzedniej niezdolności do pracy, o ile oczywiście zostaną spełnione przewidziane w tym przepisie warunki. Takie określenie wskazuje, iż celem ustalenia początku okresu zasiłkowego w danej sytuacji w pierwszej kolejności należy ustalić okres trwania ostatniej niezdolności do pracy – nieprzerwanej niezdolności do pracy – a następnie do tego okresu wliczyć okresy poprzedniej niezdolności do pracy, jeżeli spowodowane były tą samą chorobą, a przerwy między nimi nie były dłuższe niż 60 dni. Tymczasem organ rentowy w niniejszej sprawie postąpił dokładnie odwrotnie: najpierw ustalił, iż w dniu 15 września 2014 r. w związku z nieprzerwaną niezdolnością do pracy do 15 października 2014 r. nastąpiło „otwarcie okresu zasiłkowego” i do tego okresu doliczył okres kolejnej nieprzerwanej niezdolności do pracy.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wskazanej wyżej uchwały z dnia 2 września 2009 r., II UZP 7/09 wskazał, że w razie każdej niezdolności do pracy powstaje prawo do nowego okresu, którego długość określa art. 9 ust. 2 ustawy, z którego to przepisu wynika także, że do okresu zasiłkowego należy doliczyć cały okres niezdolności do pracy wywołanej tą samą chorobą. Z tego też względu do okresu nieprzerwanej niezdolności do pracy istniejącej u wnioskodawcy od 7 listopada 2014 r. doliczyć trzeba okres 15 dni niezdolności do pracy spowodowanej również schorzeniem o symbolu S 13 od dnia 1 października do 15 października 2014. Tym samym uznać należało, że okres zasiłkowy wnioskodawcy wyczerpany został w dniu 22 kwietnia 2015 r.

Biorąc pod uwagę dokonane powyżej ustalenia i przeprowadzone rozważania, na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznał wnioskodawcy S. N. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 7 kwietnia 2015 r. do dnia 22 kwietnia 2015 r.